

तस्मात्तनूनपातं यजति । अथेडो यजति प्रजावा इडो
यदा वै रेतः सिक्तं प्रजायतेऽथ तदोडितमिवान्नि-
च्छमानं चरति तत् प्रवेतञ्जनयति तस्मादिडो यजति ।
अथ बर्हिर्यजति । भूमा वै बर्हिर्भूमानमेवैतत् प्रजनयति
तस्माद्बर्हिर्यजति । अथ स्वाहास्वाहेति यजति । हेमन्तो
वा ऋतूनां स्वाहाकारो हेमन्तो ऋषाः प्रजाः स्व
वशसुपनयते तस्माद्हेमन्तान्नायत्योषधयः प्र वनस्यतीनां
पलायानि मुच्यन्ते प्रतितरामिव वयांसि भवन्यधस्तरा-
मिव वयांसि पतन्ति विपतितलोमेव पापः पुरुषो
भवति हेमन्तोऽहीमाः प्रजाः स्व वशसुपनयते । शत०
ब्रा० १,५,४,२ । ऋतूनां पञ्चप्रयाजभागित्वमग्निः
प्रायेणयैव जातम् इत्युक्तं तत्रैव “ऋतवोह वै देवेषु यज्ञे
भागमीमिरे आनो यज्ञे भजत मा नो यज्ञादन्तर्गतास्वे-
व नोऽपि यज्ञे भाग इति । तद्वै देवा न जज्ञुः । त ऋतवो-
देवेष्वजानत्स्वहारापुपावतन्ताप्रियान्देवानां द्विषतो भ्रातृ-
व्यान् । ते हैतामेधितुमेधाञ्चक्रिरे । यानेषामेतामनु
ऽष्टवन्ति क्षपन्तो ह आँव पूर्वै वपन्तोयन्ति लुनन्तोऽ-
परे ऋणन्तः शश्वद्वैयोऽक्षपच्या एवौषधयः मेचिरे ।
तद्वै देवानामागव्यास । कनीयइक्षुतोद्विषन्धिपतेऽरा-
तीयति क्वितेतावन्मात्रमुपजानोत यथेदमितोऽन्यथा
सदिति । ते होतुः ऋतुनेगानुमन्त्रशासका इति के
नेति प्रथमानेर्नानु यज्ञे यजामेति । सहाग्निरुवाच ।
आययन्तां पुरा प्रथमं यजथ काहं भवानीति न त्वामा-
वतनाङ्गावयाम इति ते यद्वतनमिहूयमानाअघाग्नि-
मायतनाङ्गाव्यवसंस्तसादग्निरप्युतोमो ह वा आयतना
ऽवते यस्मिन्नायतने भवति य एवमेतमग्निसम्युत्तं वेद ।
ते देवा अग्निमब्रुवन् । परे होनास्त्वमेवातुमन्त्रयस्वेति स
हेत्याग्निरुवाच, ऋतवोऽविदं वै देवा देवेषु यज्ञे भागमिति
कथं नोऽविद इति प्रथमानेव नो यज्ञे यष्टवन्तीति । त
ऋतवोऽग्निमब्रुवन् आ वयं त्वमस्मासु भजामो यो नो
देवेषु यज्ञे भागमविद इति स एषोऽग्निर्ह त्वामभक्तः समि-
धो अग्ने तनूनपादान इडो अग्ने बर्हिर्गते स्वाहाग्नि-
मिति’ शत० ब्रा० १, ६, १, ७, ८ । प्रयार्कं चरन्तीत्युपक्रम्य “इह
अग्न आवायस व्यन्तिवति हतोयः” आश्व० श्रौ० । “इहस्यदे
समिधये” यजु० १५, १० “इहः प्रविद्याः” नेददी० ।

इडा (ला) स्त्री इड-अघ वा सस्य डलम् । १गवि, २वाचि,
३भूमौ “प्रनुध्यते नूनमिडातकस्यः भा० व० २१५ अ० ।
“इडा पिबते विद्युदानीम्” अ० ४, ५, ०, ८, “इडा

भूमिः” भा० । इड+गतौ करणे घञर्थे क । देहस्ये
४ नाडीभेदे । “इडा च पिङ्गला चैव सुषुम्णा च सरस्वती
अब्रह्म वा कुक्षु चैव” शङ्खिनी चित्तिषी तथा । विश्वो-
दरी विश्वसुखी व्याप्राप्तोतासुतर्दय इति तन्त्रोक्तासु प्रधा-
नासु चतुर्दयसु नाडीषु तिस्रः प्रधानाः तथा हि । “शिराः
शतानि सप्तैव” या० “शिराः नाभिसंबद्धाश्चत्वारिंशत्
वातपित्तलेष्वाहिन्यः सकलकलेवरव्यापिन्योनानाशाखाः
सद्यः सप्त शतानि भवन्तीति” मिता० । “सप्त शिराशतानि,
कुम्भ० । तेन देहमध्ये सप्त शतानि नाड्यः तन्मध्ये एता-
सुतर्दय प्रधानतयोक्ताः । तासु मध्येऽपि तिस्रः प्रधानाः
देहस्यनाडीरूपकस्य । शारदा० “नाड्यस्तत्र सप्तद्व्युतासुखा-
स्तिस्रः समीरिताः । इडा वामे स्थिता नाडी पिङ्गला
दक्षिणे मता । तयोर्मध्यगता नाडी सुषुम्णा च समा-
हिता । पादाङ्गुष्ठद्वयं याता शिखाभ्यां शिरसा पुनः ।
ब्रह्मस्थानं समापन्ना सोमसूर्याग्निरूपिणी । तस्या मध्यगता
नाडी चित्ताख्या योगिज्ञभा । ब्रह्मरन्ध्रं विदुस्तत्र पद्म-
सूत्रनिभं परम् । इडायां सुषुम्णान्द्रः पिङ्गलायां दिवा-
करः । ज्ञातौ योगनिदानज्ञैः सुषुम्णायां तु तावुमौ” तत्-
स्थानमुक्ता कार्यसाह “इडयाकर्षयेद्वायु वायुं षोडशमा-
त्रया । धारयेत्पूरित योगी चतुःषष्ट्या तु मात्रया । सुषु-
म्णामध्यगं सम्यक् द्वाविंशन्मात्रया यमैः । नाड्या पिङ्गलया
चैनं रेचयेद्योगवित्तमः । प्रणायाममिमं प्राञ्जयोगशास्त्र-
विशारदाः” २५ पटले । “पिङ्गलायां स्थिता ह्रस्वा इडायां
सङ्कताः परे (दीर्घाः) । सुषुम्णामध्यगा होयाश्चत्वारो
वे नपुंसका” शार० ५, ५० । दीर्घादिरयमित्येके । ५६ वि-
रुद्धे च “यजमानपञ्चमा इडा भवत्यनि” श्रुतिः । उल्ल
कामे प्यत्रैव “इडां नोमितावरणोत इष्टिम्” अ० ७, ६, ४, २
“इडामसम्” भा० “धर्तैर्गव्युतिमुल्लतमिहाभिः” अ०
७, ६, ४, ४ । “इडाभिरुद्धैः” भा० । ऐद्वीभेदे “श्रुतिः प्रीति-
रिडा कान्तिः, पान्तिः पुष्टिः क्रिया तथा । पिष्टाश्च देव्यः”
इत्युपक्रम्य । “उपतस्युर्महासन्तः बलिमिन्द्र महारथम्”
हरिवं० २५६ अ० “इडा देवो भारती विचरति” अ०
५, २, ८ । “अभि न इडायूषस्य माता” अ० ५, ४१, १८ ।
“इडागोरूपधरा मनोः पुत्रो माध्यमिको वाक् वेति”
भा० । सुषुम्णा जावायां पुष्करवती मातार पञ्चात्मसु-
पुल्लमे सुषुम्णतया ख्यातायां मितावरणयोरंशजातायां
सन्ध्यायासु तत्कवा हरिवं० “अकरोत् पुष्कानस्तु
महुरिष्टिं प्रजापतिः । मितावरणयोस्तात पूर्वमेव